

A költő leírhatatlan ünnepnapja a szépségnek

Francz Mihály

*Az ablakom mögött a lány szürkességben
ma reggelre kivirágzott a kaktusz.*

*Abban a csodálatos fogamzásban
kidülledt márványszemekkel
(az elkoptatott cipők zajával,
kirakatablakot mosó asszonyok gondjával,
a hajnalok koratavaszi harmatával,
az égig emelt asszonyainkkal,
elalvó testünk pislogó gyertyáival,
meg nem született, de már oly régen
megénekelte gyermekeinkkel,
a mindig hetediknek jövő vasárnapokkal,
a szájon kiszökkenő vérrel,
az est szeméből visszanéző Nappal,
a szívvel, ezzel a puha kenyérrel,
a mindenfelé lefutó csillagokkal),
ott áll a költő,
és megszámlolja a fekete szirmokat.*